

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W KRAKOWIE**

L.dz. RKR-61-28/06/KCH- 10 /07

Kraków, dn. 6 czerwca 2007 r.

DECYZJA nr RKR - 51 /2007

Na podstawie art. 23e ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 23a ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2005 r. nr 244, poz. 2080) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy, w związku z art. 131 ust. 1 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331)* i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. nr 18, poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu – na wniosek Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Gorlicach - postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji przez przedsiębiorcę – Stanisława Liptaka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Auto – Service Stanisław Liptak w Białce Tatrzańskiej, poprzez:

stosowanie w obrocie z konsumentami formularza „Karta odbioru samochodu” zawierającego sformułowania sugerujące, że konsument zrzeka się przyznanego mu prawa do reklamacji usługi na zasadach określonych przez obowiązujące regulacje prawne oraz nie informujące o przysługujących mu niezależnie od gwarancji uprawnieniach z tytułu niezgodności towaru z umową, co stanowi naruszenie przepisów art. 4 ust 1, art. 8, art. 11 oraz art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego.

i jednocześnie stwierdza się zaniechanie stosowania tej praktyki z dniem 1 lutego 2007r.

Uzasadnienie

W dniu 14 grudnia 2006r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura w Krakowie (zwanego dalej: „Prezesem Urzędu” lub „organem antymonopolowym”) wpłynął wniosek Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Gorlicach (zwanego dalej: Rzecznikiem lub Wnioskodawcą) o uznanie działań stosowanych przez przedsiębiorcę Stanisława Liptaka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Auto – Service Stanisław Liptak w Białce Tatrzańskiej za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów polegającą na:

Stosowaniu w formularzu „Karta odbioru samochodu” sformułowania o treści: „Samochód odbieram bez zastrzeżeń”,

Zamieszczeniu w formularzu „Karta odbioru samochodu” informacji o treści: „Gwarancja: Na usługę oraz wymienione części jest 6 – miesięcy gwarancji lub przebieg 10.000 km. Gwarancja przepada w przypadku nie wykonania przeglądu po przejechaniu 1000

km od dnia naprawy, w A.S. Białka Tatrzańska ul. Środkowa 169. W przypadku awarii na gwarancji, dostarczenie pojazdu na koszt klienta do warsztatu firmy A.S. Białka Tatrzańska. Auto Service nie bierze odpowiedzialności za stan techniczny pojazdu. Gwarancja nie dotyczy: elektroniki sterowania skrzyni. Automatyczna Skrzynia Biegów oznakowana przez Auto – Service Stanisław Liptak”

– bez stwierdzenia, że gwarancja na sprzedawany towar nie włącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową.

Zdaniem Rzecznika ww. przedsiębiorca stosuje w obrocie z konsumentami formularz „Karta odbioru samochodu”, którego treść w sposób błędny określa uprawnienia konsumenta.

W ocenie Wnioskodawcy przedsiębiorca dąży do wyłączenia domniemania ustawowego wyrażonego w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. Nr 141 poz. 1176, ze zm.). Stosownie do tego przepisu, w przypadku stwierdzenia niezgodności towaru z umową przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru, domniemywa się że wada istniała w chwili wydania towaru. Tymczasem poprzez użycie – w „Karcie odbioru samochodu” sformułowania w brzmieniu „Samochód odbieram bez zastrzeżeń” przedsiębiorca próbuje wyłączyć stosowanie domniemania ustawowego.

W świetle treści przepisu art. 11 w/w ustawy o szczególnych /.../ uprawnień unormowanych w niej nie można wyłączyć ani ograniczyć w drodze umowy zawartej przed zawiadomieniem sprzedawcy o niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową. Tymczasem wyżej przytoczony zapis punktu dot. gwarancji bez jednoczesnego wskazania konsumentom ich uprawnień wynikających z przepisów ustawy o szczególnych /.../, dąży do ograniczenia odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu niezgodności towaru z umową.

Jak wskazał Wnioskodawca ustawa o szczególnych /.../ nakłada na sprzedawcę obowiązek umieszczenia w dokumencie gwarancji informacji, że gwarancja na sprzedany towar nie włącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową.

Przeprowadzona przez organ antymonopolowy wstępna analiza formularza pod kątem możliwości naruszenia przepisów ustawy o szczególnych warunkach /.../ oraz przestrzegania obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji nałożonego przez ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2005 r. nr 244, poz. 2080), zwaną dalej ustawą o ochronie /.../, dała podstawę do podjęcia działań w opisanym sprawie.

Stąd postanowieniem nr RKR – 447/2006 z dnia 19 grudnia 2006r. wszczęto postępowanie w sprawie stosowania przez Stanisława Liptaka działającego pod nazwą Auto – Service Stanisław Liptak z siedzibą w Białce Tatrzańskiej praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, pod zarzutem określonym powyżej.

W toku postępowania wezwano Przedsiębiorcę do ustosunkowania się do zarzutu oraz udzielenia wyjaśnień i informacji niezbędnych do rozstrzygnięcia prowadzonej sprawy.

W odpowiedzi na wezwanie organu antymonopolowego Przedsiębiorca poinformował, że działalność, jaką się zajmuje tj.: naprawa automatycznych skrzyń biegów jest zagadnieniem bardzo trudnym technicznie i niewielka grupa serwisów sobie z nim radzi. Nadto Przedsiębiorca wyjaśnił znaczenie (rozumienie) zapisu: „samochód odbieram bez zastrzeżeń”. Otóż po przeprowadzonej naprawie automatycznej skrzyni biegów, w dniu odbioru klient wykonuje jazdę próbną wraz z pracownikiem Auto – Service Stanisław Liptak pracownik informuje klienta o prawidłowym użytkowaniu automatycznej skrzyni biegów oraz

przestrzega przed czynnikami szkodliwymi dla tego typu „urządzenia”. Bowiem klient nie doinformowany w obsłudze automatycznej skrzyni biegów może doprowadzić do jej poważnej awarii. Dlatego klient stawiając własnoręczny podpis obok wyżej przytoczonego sformułowania akceptuje jakość wykonanej usługi, stan techniczny swojego samochodu w dniu odbioru, cenę za wykonaną usługę oraz warunki gwarancji.

Jednocześnie Przedsiębiorca zadeklarował zmianę stosowanego formularza poprzez wyeliminowanie z niego treści budzących wątpliwości z punktu widzenia ustawy o ochronie /.../. Wyrazem podjętych działań było doręczenie do tut. Urzędu nowego, obowiązującego od dnia 1 lutego br. wzoru „Karty odbioru samochodu”.

W wyniku przeprowadzonego postępowania organ antymonopolowy ustalił następujący stan faktyczny:

Rzecznik Konsumentów, który wykonuje zadania samorządu terytorialnego w zakresie ochrony praw konsumentów (art. 34 ust. 1 ustawy o ochronie (...)) jest podmiotem uprawnionym do wystąpienia z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów (art. 100a ust. 1 pkt 3 tej ustawy).

Stanisław Liptak działający pod nazwą: Auto Service Stanisław Liptak jest przedsiębiorcą wpisanym do Ewidencji Działalności Gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Bukowina Tatrzańska pod nr 94/1989. Przedmiotem jego działalności jest m.in.: w zakresie usług: naprawa samochodów osobowych i dostawczych. Miejscem prowadzenia działalności gospodarczej wskazanym przez Wnioskodawcę jak również przez Przedsiębiorcę jest ul. Śródkowa 169 w Białce Tatrzańskiej.

Rzecznik w Gorlicach, na skutek skargi konsumentki powziął wiadomość, że Firma Auto – Service Stanisław Liptak stosuje w obrocie z konsumentami formularz „Karty odbioru samochodu” zawierający przytoczone wyżej zapisy mogące stanowić naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji w zakresie przysługujących im uprawnień.

W toku postępowania administracyjnego Przedsiębiorca zmienił stosowany formularz w taki sposób, że nie zawiera on już budzących wątpliwości Urzędu treści. Nowy formularz „Karty odbioru samochodu” obowiązuje od dnia 1 lutego br. Przedsiębiorca usunął z dotychczas obowiązującego wzoru oświadczenie o odbiorze pojazdu bez zastrzeżeń oraz zamieścił w nim klauzulę zgodnie, z którą gwarancja nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru – usługi z umową.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 131 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331) - ponieważ przedmiotowe postępowanie antymonopolowe zostało wszczęte na podstawie ww. ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów i nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r., tj. do dnia 21 kwietnia 2007 r. - w niniejszej sprawie zastosowane zostały przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r.

Zgodnie z art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie (...): „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów”. Zgodnie zaś z art. 23a ust. 2 powołanej ustawy „Za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności (...) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji (...)”.

Zbiorowe interesy konsumentów podlegają zatem ochronie prawnej przed godzącymi w nie bezprawnymi działaniami przedsiębiorców.

Do stwierdzenia praktyki, o której mowa w art. 23a powołanej ustawy *o ochronie (...)* konieczne jest wykazanie, że spełnione zostały łącznie następujące przesłanki:

1. bezprawność działań przedsiębiorcy,
2. godzenie tymi działaniami w zbiorowy interes konsumentów.

W przedmiotowej sprawie badano, czy informacja o przysługujących konsumentowi uprawnieniach skierowana do niego przy odbiorze samochodu z naprawy, odpowiada wymogowi pełnej, zupełnej i rzetelnej. W szczególności analizie poddano stosowany przez Przedsiębiorcę formularz „Karty odbioru samochodu” zawierający zapisy o przytoczonej wyżej treści.

Aktem prawnym, do którego należy odwołać się w niniejszej sprawie jest ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny oraz ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. *o szczególnych warunkach (...)*.

Stosownie do art. 627¹ KC „Do umowy zawartej w zakresie działalności przedsiębiorstwa przyjmującego zamówienie z osobą fizyczną, która zamawia dzieło, będące rzeczą ruchomą, w celu niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą ani zawodową, stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży konsumenckiej”. W niniejszej sprawie analizujemy umowę o dzieło, której przedmiotem jest zobowiązanie do wykonania oznaczonego dzieła przez przyjmującego zamówienie oraz zobowiązanie zamawiającego do zapłaty wynagrodzenia (art. 627 KC).

W omawianej sprawie Przedsiębiorca zobowiązuje się do wykonania określonych czynności celem przywrócenia sprawnego i zgodnego z przeznaczeniem pojazdu, w zamian za co uzyskuje wynagrodzenie pieniężne.

Taka umowa, o ile jej stroną jest konsument, a więc osoba fizyczna, nabywająca usługę w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą, podlega ocenie z punktu widzenia ustawy o szczególnych /.../.

W badanym przypadku konsumentowi w zakresie reklamowania usługi przysługują uprawnienia określone ustawą o szczególnych /.../.

Zgodnie z przepisem art. 4 ust. 1 tej ustawy: „*sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową*”, natomiast art. 8 precyzuje roszczenia konsumenta wobec sprzedawcy. W świetle tego przepisu konsumentowi przysługuje prawo do zgłoszenia niezgodności zakupionego towaru z umową (reklamacji), a przedsiębiorcy przysługuje termin 14 dni od przyjęcia zgłoszenia na ustosunkowanie się do żądań konsumenta, tj. poinformowania go, czy uznaje reklamację za zasadną oraz kiedy i w jaki sposób usunie zgłoszone wady, a w przypadku nieuwzględnienia reklamacji – poinformowania o przyczynach odmowy.

Tymczasem użyte w „Karcie odbioru samochodu” sformułowanie w postaci: *Samochód odbieram bez zastrzeżeń*, sugeruje, że zlecający usługę nie ma żadnych uwag co do jakości usługi. Co więcej zrzeka się możliwości reklamowania usługi w sytuacji gdyby pojawiła się wątpliwość co do rzetelności i właściwości jej wykonania w późniejszym czasie, tj. czasie, którym może dochodzić swoich praw z tytułu rękojmi w oparciu o ustawę o szczególnych /.../. Należy przy tym pamiętać, że prawidłowość wykonanej usługi nie zawsze można stwierdzić tuż przy jej odbiorze, często bowiem bywa tak, jak w omawianym przypadku, że dopiero eksploatacja pojazdu przez jakiś czas pozwala na stwierdzenie, że działa on prawidłowo, a usługodawca należycie spełnił świadczenie.

Natomiast zapis umieszczony w „Karcie odbioru samochodu” uniemożliwia precyzyjne i dokładne zapoznanie się ze zrealizowaną usługą, gdyż z góry, bez możliwości dokładnego sprawdzenia jej jakości usługobiorca musi złożyć oświadczenie, że odbiera samochód bez zastrzeżeń. W takiej sytuacji zachodzi prawdopodobieństwo, iż gdyby wada ujawniła się po jakimś czasie (w okresie 2 letniego terminu na zgłoszenie niezgodności towaru z umową, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy o szczególnych /.../), usługodawca powołując się na oświadczenie złożone przez usługobiorcę przy odbiorze samochodu dążyłby do wyłączenia swojej odpowiedzialności twierdząc, że zlecający wykonanie usługi wiedział w jaki stanie odbiera samochód.

Takie działanie ze strony przedsiębiorcy realizuje jednocześnie dyspozycję art. 11 ustawy o szczególnych /.../. W świetle treści tego przepisu uprawnień unormowanych w w/w ustawie nie można wyłączyć ani ograniczyć w drodze umowy zawartej przed zawiadomieniem sprzedawcy o niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową. Tymczasem wyżej przytoczony zapis punktu dot. gwarancji bez jednoczesnego wskazania konsumentom ich uprawnień wynikających z przepisów ustawy o szczególnych /.../, dąży do ograniczenia odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu niezgodności towaru z umową.

Jak widać umieszczenie takiego zapisu – oświadczenia w „Karcie odbioru samochodu” prowadzi do naruszenia przywołanych wyżej przepisów art. 4 ust.1 w zw. z art. 8 oraz art. 11 ustawy o szczególnych /.../.

Stosownie do treści art. 13 ust. 4 w dokumencie gwarancyjnym należy obok danych dotyczących nazwy, adresu gwaranta i czasu trwania gwarancji, zamieścić stwierdzenie, że gwarancja nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień konsumenta wynikających z niezgodności towaru z umową.

Formularz „Karta odbioru pojazdu” jednocześnie stanowi dokument gwarancyjny, zawiera bowiem klauzulę „Gwarancja”. W „punkcie” dotyczącym gwarancji określone są jej przedmiot, warunki i czas trwania. Karta zawiera również dane identyfikujące usługodawcę. Stąd należy przyjąć, że stanowi dokument gwarancyjny, o którym mowa w ustawie o szczególnych /.../. Przedsiębiorca nie uczynił zadość wymaganiom określonym w wyżej wskazanym akcie prawa, gdyż nie umieścił w warunkach gwarancji klauzuli świadczącej o przyznanej konsumentowi dwutorowej ochronie tj.: na mocy postanowień gwarancji oraz na mocy postanowień ustawy o szczególnych /.../. Tym samym naruszył postanowienia art. 13 ust. 4 w/w ustawy.

Należy także zaznaczyć, że określone powyżej działania przedsiębiorcy stanowią jednocześnie naruszenie jednego z podstawowych obowiązków ciążących na profesjonalistach w ramach obrotu gospodarczego z udziałem konsumentów, a mianowicie prawa do informacji. W literaturze przedmiotu podkreśla się, iż „ *prawo konsumenta do rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji jest jednym z jego zasadniczych praw, a brak takiej informacji uniemożliwia konsumentowi swobodę oceny i wyboru najlepszej oferty, ograniczając wolność jego decyzji rynkowych. Profesjonalista zawsze obowiązany jest poinformować konsumenta, będącego z zasady słabszą stroną stosunku umownego, o istotnych okolicznościach dotyczących kontraktu – w sposób prawdziwy, rzeczowy i kompletny, co jest cechą generalną prawa umów i wypływa z obowiązku lojalnego kontraktowania*” (E. Łętowska, Prawo umów konsumenckich, Warszawa 2002, str. 215 i nast.).

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu uznał, że działania przedsiębiorcy Stanisława Liptaka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Auto – Service Stanisław Liptak w Białce Tatrzańskiej opisane powyżej spełniają pierwszą z dwóch ww.

przesłanek, tj. bezprawności, polegającej na naruszeniu art. 4 ust. 1 w zw. z art. 8, art. 11 oraz art. 13 ust. 4 ustawy o szczególnych warunkach (...). Działania te jednocześnie naruszają określony w art. 23a ust. 2 ustawy o ochronie (...) obowiązek udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Analizując drugą z przesłanek określonych w art. 23a ustawy o ochronie (...), tj. naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, należy stwierdzić, iż w stanie faktycznym sprawy, działanie Przedsiębiorcy bezpośrednio godzi w interes konsumenta w chwili, gdy odbiera on samochód po zrealizowaniu zamówionej usługi. Konsument odbierając samochód zastrzega, że nie ma zastrzeżeń do wykonanej usługi, to pozbawia go w praktyce możliwości dochodzenia uprawnień z tytułu niezgodności towaru z umową, co należy również wnioskować z braku umieszczenia w klauzuli gwarancyjnej odpowiedniego zapisu. Tak ukształtowana pozycja konsumenta jako strony stosunku prawnego jest sprzeczna uregulowaniami zawartymi w ustawie o szczególnych /.../ i wyklucza skorzystanie przez konsumenta z przysługującego mu na mocy tych przepisów uprawnień.

Prawidłowy wzór „Karty odbioru samochodu” z klauzulą gwarancyjną powinien zawierać zapis, w świetle którego uprawnienia przyznane przez Przedsiębiorcę w ramach gwarancji nie powinny wyłączać uprawnień przyznanych konsumentowi przez ustawę. Ponadto konsument nie powinien być zobowiązany do złożenia oświadczenia o odbiorze samochodu bez zastrzeżeń, gdyż to sugeruje, iż zrzeka się on (wyłączone są) uprawnienia reklamacyjne. Takie działania godzą w interes konsumentów, ponieważ wprowadzają w błąd co do przysługujących uprawnień.

Ustawa o ochronie (...) nie podaje definicji „zbiorowego interesu konsumentów”, wskazując jednak w art. 23a ust. 1 zd. 2, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. O tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem często lub nawet powszechnie stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy.

Dokonując analizy pojęcia „zbiorowe interesy konsumentów”, należy odnieść się do art. 1 ust. 1 w/w ustawy o ochronie (...), który stanowi: *ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.*

Przyjmując zatem należy, że ze zbiorowymi interesami konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne i mogą dotknąć każdego potencjalnego klienta przedsiębiorcy – czyli konsumenta. Stanowisko to potwierdzone zostało w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 września 2003 r. (sygn. akt: I CKN 504/01) stwierdził, iż: *„nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy antymonopolowej można wszczynać tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczby potencjalnych konsumentów”.*

Również w literaturze podkreśla się w przypadku zbiorowych interesów konsumentów, nie chodzi o naruszenie interesu konkretnego konsumenta, dokonującego transakcji z przedsiębiorcą, lecz szerszą kategorię (tak J. Jankowski „Prawo dostępu do efektywnego systemu załatwiania reklamacji i skarg”, w opracowaniu „Model prawnej ochrony konsumenta”, pod redakcją G. Rokickiej, Warszawa 1996, s.119 i n.).

W świetle powyższego, należy przyjąć, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z zagrożeniem zbiorowych interesów tych wszystkich konsumentów, którzy zlecili i mogą zlecić

Przedsiębiorcy wykonanie usługi w ramach jego działalności gospodarczej. Liczba tych osób może być znaczna, zważywszy, że odpowiedzialność sprzedawcy za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową trwa dwa lata od wydania towaru kupującemu (art. 10 ust. 1 ustawy o *szczególnych warunkach* (...)). Nabywcy usług od Przedsiębiorcy, którzy w czasie obowiązywania wadliwych formularzy zgłosili niezgodność towaru z umową, wskutek niepoprawnej redakcji zgłoszenia reklamacyjnego, mogli zostać pozbawieni w pełni przysługujących im uprawnień wynikających z ustawy o *szczególnych warunkach* (...). Widoczne jest więc, że bezprawne zachowanie Przedsiębiorcy nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszeniem uprawnień nieograniczonego kręgu konsumentów.

W świetle powyższego, zakwestionowane przez Prezesa Urzędu działanie przedsiębiorcy Stanisława Liptaka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Auto – Service Stanisław Liptak w Białce Tatrzańskiej jest działaniem godzącym w zbiorowy interes konsumentów. To z kolei powoduje, że została spełniona druga z ww. przesłanek.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu uznał, że zostały spełnione łącznie obie przesłanki konieczne dla zakwalifikowania opisanego działania Przedsiębiorcy jako praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 23a ustawy o *ochronie* (...).

W świetle art. 23 e ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy, nie wydaje się decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującej zaniechanie jej stosowania, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał jej stosowania. W takiej sytuacji Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interes konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.

Z wyjaśnień i dokumentów przedstawionych przez Przedsiębiorcę w toku postępowania wynika, że z dniem 1 lutego 2007r. jego działania przestały nosić znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Przedsiębiorca przedstawił nowy, nie zawierający budzących wątpliwości treści formularz „Karty odbioru samochodu” oraz poinformował, że obowiązuje on od 1 lutego 2007r.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o *ochronie* (...), w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura UOKiK w Krakowie, 31-011 Kraków, pl. Szczepański 5, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Zastępca Dyrektora Delegatury

Leszek Piekarz

Otrzymują:

1. Pan Stanisław Liptak
Auto – Service
ul. Środkowa 169
34 – 405 Białka Tatrzańska
2. Pan Krzysztof Majcher
Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Gorlicach
ul. Biecka 3
38-300 Gorlice
3. RKR a/a